

ความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นของนิสิตครูศาสตร์ ที่เรียนคณิตศาสตร์เป็นวิชาเอก: กรณีศึกษา

ดวงตา ลักคุณะประสิทธิ์

กรณีศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายศึกษาความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ และสาเหตุต่างๆที่มีผลกระทบต่อความสามารถนั้นของนิสิตครูศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนคณิตศาสตร์เป็นวิชาเอกของมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง จำนวน 5 คน ในภาคที่สองของปีการศึกษา 2542 ผู้ทำวิจัยได้ใช้แบบสอบถาม 3 ชุด งานเขียน 5 ชิ้นของนิสิต และ rating scale สำหรับวัดความสามารถในการให้ความคิดเห็นเป็นเครื่องมือศึกษา ผลที่คาดว่าจะได้รับคือสาเหตุที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นของตัวอย่าง และข้อผิดพลาดทางภาษาที่ควรจะได้รับ การแก้ไขเพื่อให้มีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น

ก. เหตุผลและวิธีการ

การศึกษานี้ทำในช่วงภาคการเรียนที่สองระหว่างที่นิสิตกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานซึ่งมีการสอนทุกทักษะ ในส่วนที่เป็นทักษะการเขียนนั้นนิสิตกำลังฝึกเขียน argumentative writing ซึ่งมีการเรียบเรียงอย่างรัดกุมมีการเริ่มต้นด้วย topic sentence ตามด้วย supporting details และ มักจะจบด้วย concluding sentence นิสิตมีแบบฝึกหัดที่เป็นทั้ง semi และ closely guided ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าผลงานเขียนของนิสิตนอกจากมีปัญหาด้านการเรียบเรียงแล้วยังมีปัญหาด้านภาษาอยู่มาก จึงอยากให้นิสิตได้มีโอกาสลองเขียนในแนวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านโดยไม่ต้องกังวลกับการเรียบเรียงที่รัดกุมอีกต่อไป ทั้งนี้เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ และสาเหตุทางภาษาที่มีผลกระทบต่อ การสื่อสารด้วยการเขียนของนิสิต และปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพราะเห็นว่าผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนการเขียนแนว exploratory (Oshima and Hogue 1988) ซึ่งเป็นการเขียนลักษณะ descriptive และ narrative ไม่มีโครงสร้างของการเรียบเรียงอย่างรัดกุมแต่สื่อความได้อย่างมีเอกภาพให้ชำนาญก่อนที่จะเขียนแนว expository ซึ่งมีการเรียบเรียงที่รัดกุมมี topic sentence และมีข้อมูลรายละเอียดสนับสนุนอีกทั้งลงท้ายด้วยประโยคสรุป (Oshima and Hogue 1988) ผู้วิจัยเชื่อว่าการเขียน

แสดงความคิดเห็นในย่อหน้าสั้นๆและไม่มุ่งเน้นที่การเรียบเรียงที่รัดกุม ก็น่าจะจัดอยู่ในการเขียนแนว exploratory ได้ ผู้วิจัยได้ขอให้นิสิตทั้งกลุ่มตอบแบบสอบถาม 3 ชุด ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาของตัวอย่างความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนรู้ นอกจากนี้ นิสิตจะได้เขียนออกความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 5 เรื่อง ซึ่งเป็นข่าวสั้นๆประมาณ 10-15 บรรทัด ภายในช่วง 4 สัปดาห์สุดท้ายของภาคการศึกษา ก็จะมีการเขียน 5 ครั้งๆละ 30 นาที ในช่วงเวลานี้จะเป็นเวลาเขียนประมาณ 20-25 นาที และแต่ละครั้งจะห่างกันประมาณ 2-3 วัน ผู้วิจัยได้เลือกนิสิตไว้ศึกษา 5 คน เพื่อเป็นตัวอย่างในกรณีศึกษานี้เป็นหญิง 3 คน เป็นชาย 2 คน (ทิพย์ฤดี นื่องนุช ใจงาม ชัยยะ และ สัตยา - นามแฝงทั้งสิ้น) อายุประมาณ 19-20 ปี ทุกคนเป็นนิสิตครุศาสตร์ที่ได้เข้ามาศึกษาโดยการสอบเข้ามหาวิทยาลัย 3 คน และมาโดยโครงการ 2 คน (ชัยยะ และ สัตยา) ทุกคนเรียนการสอนคณิตศาสตร์เป็นวิชาเอก ในจำนวนนิสิตทั้ง 5 คนนี้ 3 คนมาจากภาคใต้ อีก 2 คน มาจากภาคอีสาน และทุกคนมาจากโรงเรียน รัฐบาลทั้งสิ้น 2 คน มีเกรดเฉลี่ยสะสมของทุกวิชาอยู่ในช่วงสูงกว่า 3.51 อีก 2 คน มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00-3.50 และคนสุดท้ายมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.00-2.99 ทุกคนได้เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมาประมาณ 7-10 ปี

การที่ผู้ทำวิจัยได้เลือกนิสิต 5 คนนี้มาศึกษาโดยละเอียดก็เพราะจากจำนวนทั้งชั้นเรียนที่มีประมาณ 28 คน นิสิต 5 คนนี้ได้ให้ข้อมูลครบและสมบูรณ์ที่สุด กล่าวคือได้ทำและส่งงานเขียนแสดงความคิดเห็นตามที่กำหนดไว้ 5 หัวข้อโดยครบถ้วน ด้วยความตั้งใจจะร่วมมือกับผู้ทำวิจัยอย่างยิ่ง และเป็นความบังเอิญที่นิสิตทั้ง 5 คนนี้สามารถเป็นตัวแทนความหลากหลายของความสามารถทางภาษาของนิสิตในห้องเรียนได้ เพราะมีทั้งนิสิตที่มีความสามารถค่อนข้างสูง และนิสิตที่มีความสามารถปานกลาง และค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าข้อมูลที่นำมาพิจารณานี้จะเป็นภาพสะท้อนบางมุมของห้องเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตครุศาสตร์ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาหลักได้

ข. ข้อมูลในด้านต่างๆ ของตัวอย่าง

1. ระดับความสามารถ และความถนัดในทักษะทางภาษาของตัวอย่าง

ในจำนวนนิสิต 5 คนนี้ 2 คนมีเกรดเฉลี่ยสะสมในวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนมัธยมอยู่ในระดับสูงกว่า 3.51 (ชัยยะ และทิพย์ฤดี) มีนิสิต 1 คน (นื่องนุช) ได้เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00-3.50 ส่วนอีก 2 คน (สัตยา และใจงาม) ได้เกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.00-2.99 ใน 5 คนนี้ มี 2 คน (ชัยยะ และ นื่องนุช) ให้ข้อมูลว่าชอบภาษาอังกฤษมาก ขณะที่คนที่เหลือก็มีความชอบวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก

ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้ง 4 นั้น ทิพย์ฤดีและใจงามเชื่อว่าตนมีทักษะการอ่านมากที่สุด ชัยยะและน้องนุชเชื่อว่าตนมีทักษะทางฟังมากที่สุด ขณะที่สตัทยาเชื่อว่าตนมีทักษะการพูดมากที่สุด เป็นที่น่าสังเกตว่านิสิต 3 ใน 5 คนมีความเห็นตรงกันว่าตนไม่ถนัดทางทักษะการเขียนมากที่สุด ซึ่งเป็นทักษะที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาของกรณีศึกษานี้ ตารางที่ 1 เสนอการประเมินความสามารถทางภาษา โดยตนเองของตัวอย่างทุกคน (1 = ดีที่สุด → 4 = อ่อนที่สุด)

ตารางที่ 1 การประเมินความสามารถทางภาษาของตนเอง

ทักษะ	ชัยยะ	ทิพย์ฤดี	สตัทยา	น้องนุช	ใจงาม
Listening	1	3	3	1	4
Speaking	3	2	1	3	3
Reading	2	1	4	2	1
Writing	4	4	2	4	2

2. ประสบการณ์ในด้านการเรียนและการสอบภาษาอังกฤษที่ผ่านมาของตัวอย่าง

ตลอด 7-10 ปีของการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตของตัวอย่าง 4 ใน 5 คนให้ข้อมูลตรงกันว่าส่วนใหญ่ที่เรียนในห้องเรียน คือ ไวยากรณ์ 3 ใน 5 คน มีความเห็นตรงกันว่าพวกเขาเรียนรู้ภาษามากที่สุดจากการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมในห้องเรียน มีชัยยะเพียงคนเดียวที่คิดว่าเขาเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุดจากการทำงานนอกห้องเรียน ส่วนสตัทยากลับเชื่อว่าเขาสามารถเรียนรู้ภาษาได้มากที่สุดจากการท่องกฎไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม 3 ใน 5 คน มีความเห็นตรงกันว่าเขาจะสนุกกับการเรียนภาษาเมื่อมีกิจกรรมเป็นคู่หรือกลุ่มในห้องเรียนมาก ๆ

สำหรับการสอบนั้นรูปแบบของข้อสอบที่ตัวอย่างทุกคนชอบมากที่สุดคือข้อสอบปรนัย (multiple-choice) 4 คนบอกว่าข้อสอบที่ได้ทำมาตลอดเวลาเป็นส่วนใหญ่เป็นข้อสอบปรนัย มีตัวอย่าง 2 คน ให้ข้อมูลว่าได้ทำข้อสอบเขียน (writing) ด้วย และ 1 คนได้เคยทำข้อสอบประเภท true-false ด้วยเช่นกัน ลักษณะข้อสอบที่ตัวอย่างไม่ชอบคือ gap-filling (2 คน) writing (2 คน) และ reordering the items (1 คน)

3. ทศนคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของตัวอย่าง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ตัวอย่างทุกคนคิดว่าทักษะการเขียนสำคัญเพราะอาจต้องทำข้อสอบภาษาอังกฤษ (ที่มีลักษณะเป็นการเขียนตอบ) อยากให้

อาจารย์วิจารณ์ขอเขียนของคนให้คนฟังเป็นบางครั้ง และคาดหวังว่าอาจารย์จะตรวจข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดที่สำคัญเกือบทั้งหมดในงานเขียนของตน อีกทั้งต้องการให้อาจารย์เขียนติชมไว้ในงานเขียนของตนด้วย

ตัวอย่าง 4 ใน 5 คน มีความเห็นตรงกันว่า การเขียนเป็นทักษะที่ยากกว่าการพูด และเขาคิดว่าตัวเองมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ (แม้ว่าเขาจะต้องใช้ทักษะนี้ในภาษาไทยอยู่บ่อยก็ตาม) เขาต้องการให้อาจารย์ช่วยดูงานที่เขากำลังเขียนอยู่ในห้องเรียนและช่วยเขาในขณะนั้นเลย เขามักจะอ่านข้อติชมและดูเกรด/คะแนนที่ได้ แต่ก็ไม่ได้ศึกษาการแก้ไขข้อผิดพลาดโดยละเอียด ในขณะเดียวกันเขาก็คิดว่าตัวเองให้ความสนใจกับการแก้ไขของอาจารย์ที่เข้ามาในเวลาที่ได้งานคืน และในบางครั้งเขาก็อยากดูงานเขียนของเพื่อนเหมือนกัน

ตัวอย่างจำนวน 3 คน คิดว่าการเขียนสำคัญเพราะอาจต้องเขียนจดหมายถึงเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ (โดยใช้ e-mail เป็นต้น) และตัวอย่าง 2 คนคิดว่าอาจต้องใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในงาน และคาดหวังว่าจะได้เขียนมาก ๆ ในห้องเรียน (ในขณะที่ตัวอย่างอีก 2 คน คาดหวังว่าจะได้เขียนเองที่บ้านตามลำพัง)

ประเด็นสุดท้ายที่น่าสนใจ คือ ตัวอย่างเพียง 2 คนเท่านั้นที่ให้ข้อมูลว่าตนมักจะตรวจดูงานของตนอีกทีก่อนส่งงานให้อาจารย์ นอกนั้นไม่เคยทำหรือไม่ค่อยแน่ใจว่าได้ทำอย่างนั้น

ในส่วนที่เป็นประสบการณ์ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นโดยตรง มีตัวอย่างเพียง 2 ใน 5 คนที่ให้ข้อมูลว่าได้เขียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษอยู่บ่อยๆ 1 คนได้ทำเป็นบางครั้ง อีก 2 คนมีโอกาเขียนนานๆ ครั้ง ตารางข้างล่างนี้แสดงทัศนคติต่อการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นในภาษาอังกฤษของตัวอย่างทุกคน

(1 = เป็นเหตุผลแรกสำหรับการชอบ 5 = เป็นเหตุผลสุดท้าย)

ตารางที่ 2 เหตุผลที่ชอบการเขียนแสดงความคิดเห็น

เหตุผลที่ชอบเขียนแสดงความคิดเห็น	ชัยชนะ	ทิพย์ฤดี	สัตยา	น้องนุช	โจงาม
ความคิดที่มีเหตุผลจะเป็นที่ยอมรับ	5	3	3	1	1
สามารถเขียนได้ดีในภาษาอังกฤษ	3	5	4	5	3
ไม่ต้องตามตัวอย่างใด ๆ	4	4	2	2	2
พูดอะไรก็ได้ที่ต้องการ	1	1	1	4	4
ง่ายกว่าท่องจำกฎไวยากรณ์	2	2	5	3	5

เป็นที่น่าสังเกตว่า ตัวอย่างถึง 3 คน มีความเห็นตรงกันว่าตนชอบการเขียนแสดงความคิดเห็น เพราะสามารถจะพูดอะไรก็ได้ที่ต้องการ ซึ่งเป็นเหตุผลแรกของคนที่ชอบการเขียนแสดงความคิดเห็น

4. กลวิธีการเรียนรู้ (learning strategies) นอกห้องเรียนของตัวอย่าง

กลวิธีการเรียนรู้นอกห้องเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถในทักษะต่างๆ ของผู้เรียนซึ่งรวมทั้งทักษะการเขียนด้วย ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมกลวิธีการเรียนรู้นอกห้องเรียนของตัวอย่างไว้เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

จากตารางที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ที่ตัวอย่างใช้นอกห้องเรียนเป็นที่ชัดเจนว่า ตัวอย่างทุกคนใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่อไปนี้ ในระดับ เป็นบางครั้ง บ่อย จนถึง เสมอ

1. ดูภาพยนตร์และรายการทีวีที่มีเสียงในฟิล์ม หรือบรรยายด้วยภาษาอังกฤษ (3 คน บ่อย, 2 คน เป็นบางครั้ง)
2. ฟังเพลง (1 คนเสมอ, 2 คน บ่อย, 2 คน เป็นบางครั้ง)
3. เล่นเกมสัอักษรปริศนา หรือ ปริศนาอักษรไขว้ (2 คน บ่อย, 3 คน เป็นบางครั้ง)
4. หาความหมายของคำศัพท์ยากในพจนานุกรม (2 คนเสมอ, 3 คนเป็นบางครั้ง)
5. ศึกษาข้อมูลย้อนกลับที่อาจารย์ให้มาเกี่ยวกับงานของตน (2 คน บ่อย, 3 คน เป็นบางครั้ง)

นอกจากนี้ก็มีกลวิธีอีกกลุ่มที่ตัวอย่าง 4 คนใช้ในระดับบ่อยและเป็นบางครั้ง

1. อ่านให้มาก (หนังสือพิมพ์, วารสาร, บทภาพยนตร์, เรื่องสั้น, หนังสือการ์ตูนและอื่นๆ) (3 คน บ่อย, 1 คน เป็นบางครั้ง)
2. ฟังเทปสอบภาษาอังกฤษ (1 คน บ่อย, 3 คน เป็นบางครั้ง)
3. พยายามแปลบทความที่น่าสนใจ, เพลง, ป้ายและโฆษณา (3 คน บ่อย, 1 คน เป็นบางครั้ง)
4. เล่นเกมส์ในหนังสือพิมพ์ และวารสาร (2 คน บ่อย, 2 คน เป็นบางครั้ง)
5. พยายามพูดและคิดเป็นภาษาอังกฤษ (2 คน บ่อย, 2 คน เป็นบางครั้ง)
6. เดาความหมายคำที่ไม่คุ้นเคย (3 คน บ่อย, 1 คน เป็นบางครั้ง)
7. ขอร้องให้เพื่อนช่วย (1 คน บ่อย, 3 คน เป็นบางครั้ง)
8. ศึกษาข้อผิดพลาดในภาษาเขียน (2 คน บ่อย, 2 คน เป็นบางครั้ง)
9. อ่านและทบทวนเพื่อแก้ไขงานเขียนของตน (3 คน บ่อย, 1 คน เป็นบางครั้ง)
10. จัดจำภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อใช้ในโอกาสต่อไป (1 คน บ่อย, 3 คน เป็นบางครั้ง)
11. แลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับเรื่องการเรียนภาษากับผู้อื่น (1 คน บ่อย, 3 คน เป็นบางครั้ง)

กลวิธีกลุ่มที่สามเป็นสิ่งที่ ตัวอย่าง 3 ใน 5 คน ทำบ่อยและเป็นบางครั้ง มีดังนี้

1. ฟังข่าวภาษาอังกฤษทางวิทยุหรือโทรทัศน์ (1 คน บ่อย, 2 คน เป็นบางครั้ง)
2. เรียนเองโดยใช้บทเรียนในที่วางขายในตลาดหนังสือ เช่น 'Follow Me' (1 คน บ่อย, 2 คน เป็นบางครั้ง)
3. พยายามใช้คำที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ ๆ ทุกวัน (1 คน บ่อย, 2 คน เป็นบางครั้ง)
4. ปรึกษากับเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจการบ้านหรือกิจกรรมของตน (1 คนบ่อย, 2 คนเป็นบางครั้ง)

กลวิธีการเรียนรู้กลุ่มสุดท้าย เป็นกลุ่มที่ ตัวอย่าง 4 ใน 5 คน ไม่เคยทำ หรือ เกือบจะไม่ทำ ประกอบด้วย

1. มีเพื่อนทางจดหมาย
2. เรียนพิเศษตามโรงเรียนสอนภาษา
3. ทำข้อสอบเพื่อทดสอบความสามารถของตน

จะเห็นว่าตัวอย่างได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้นอกชั้นเรียน หลากหลายวิธีแม้จะอยู่ในระดับมากน้อยต่างกัน และสังเกตได้ว่ากลวิธีการเรียนรู้ที่ตัวอย่างทุกคนได้ใช้คือ กลวิธีในกลุ่มแรกซึ่งในนั้นมี 3 กลวิธีที่เป็นไปเพื่อการค้นหาการของตัวเองด้วย คือ ดูภาพยนตร์ ฟังเพลง และเล่นเกมสื่อกษา

ค. ผลประเมินงานเขียนของตัวอย่าง

ในการพิจารณาผลงานเขียนนั้นได้ใช้เกณฑ์การประเมินผล* ที่สร้างขึ้นเพื่อประเมินงานเขียน (ดูภาคผนวก) ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ จาก 0-4 ซัยยะเป็นคนที่มีทักษะเขียนที่สูงที่สุดในกลุ่มคือ ผลงานเขียนอยู่ระดับที่ 3 ได้ทุกชิ้น ตามด้วยทิพย์ฤดีซึ่งงานมีคุณภาพในระดับ 2-3 ไกล่เคียง สัตยาที่มีผลงานในระดับ 2 ทั้งนี้เพราะแม้จะมีความคิดเห็นที่สื่อได้ แต่ก็มีข้อผิดพลาดทางภาษาทำให้ไม่อาจสื่อได้ชัดเจนพอเพียง 2 คนที่เหลือมีงานที่คุณภาพระหว่างระดับ 1-3 แล้วแต่ความยากง่ายของงาน

* พัฒนาขึ้นโดย อัญชลี ชยานุวัชร เพื่อการวิจัยการเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 ของ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (พ.ศ. 2543)

ตารางที่ 3 ผลประเมินงานเขียนของตัวอย่าง

งานเขียน	ชัชยะ	ทิพย์ฤดี	สัตยา	น้องนุช	ใจงาม
1	3	2	2	1	3
2	3	3	2	2	2
3	3	2	2	2	2
4	3	2	2	1	1
5	3	2	2	1	2

จะสังเกตได้ว่า ชัชยะ และสัตยา ที่เป็นนักเรียนทุนในโครงการที่มุ่งจะพัฒนาครูสอนคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย มีความสามารถแตกต่างกันอยู่ ชัชยะจะทำได้ดีที่สุดในกลุ่ม (และเป็นคนเดียวที่ให้ข้อมูลว่าเขาเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุดจากการทำงานนอกห้องเรียน) ขณะที่สัตยาจะมีความสามารถอยู่ในระดับ 2 ดังปรากฏในตาราง ชัชยะมีเกรดเฉลี่ยสะสมของทุกวิชาจากโรงเรียนเดิมมากกว่า 3.5 ขณะที่สัตยามีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3 อาจอธิบายได้ว่าเกรดเฉลี่ยสะสมของเขาสะท้อนให้เห็นความแตกต่างกันความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษด้วย ส่วนน้องนุชเป็นคนที่มีปัญหาในการแสดงความคิดเห็น เพราะมีข้อผิดพลาดทางภาษาเกือบทุกชนิดที่พบ

งานเขียนที่ตัวอย่างเขียนทั้งหมด 5 ชิ้นเป็นการแสดงความคิดเห็นหลังจากอ่านข้อความ ซึ่งมีลักษณะเป็นรายงานข่าวสั้น ๆ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. การปิดโรงงานผลิตรถยนต์ Toyota เพราะยอดขายลดลง ซึ่งมีผลทำให้เลิกจ้างคนงานจำนวนมาก
2. การสร้างมลพิษทางน้ำโดยการทิ้งขยะจากเรือสำราญซึ่งกำลังพานักท่องเที่ยวชมทะเล และพยายามเน้นความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติ
3. การนำญาติผู้หญิงที่ประพฤติดังกล่าวในครอบครัวมุสลิมในบางประเทศเพื่อเป็นการรักษาเกียรติยศของตระกูล
4. รายงานผลการเปรียบเทียบการอดนอน 24 ชั่วโมง และการเมาเหล้าที่มีต่อสุขภาพ
5. ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนทั่วโลกระหว่างการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬา

โอลิมปิก

ง. ข้อสรุปจากการวิจัย

1. สาเหตุที่ตัวอย่างขาดความถนัดในการเขียนแสดงความคิดเห็น

1.1 ขาดการฝึกฝนด้านการเขียนหรือมีการฝึกฝนด้านการเขียนไม่พอในกระบวนการเรียนระดับมัธยม การฝึกเขียนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลานานต่อเนื่องเป็นประจำ ฉะนั้นถ้าได้ฝึกฝนไม่พอการจะนำกฎไวยากรณ์และศัพท์ที่เรียนมาใช้เพื่อสร้างประโยคและย่อหน้า จึงก่อให้เกิดปัญหาและไม่อาจสื่อสารได้พอเพียง

ถ้าพิจารณาจากพื้นฐานที่เหมือนกันของตัวอย่าง 5 คนนี้จะเห็นว่าทุกคนมีวัยในช่วงเดียวกันคือ 19 - 20 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมปลายจากโรงเรียนของรัฐบาลในส่วนภูมิภาค คือ ภาคอีสานและภาคใต้ ทุกคนยอมรับว่าทักษะการเขียนมีความสำคัญ ทุกคนมีกลวิธีการเรียนนอกห้องเรียนด้วยตนเองต่างนานา เกือบจะทั้งหมดไม่เคยเรียนพิเศษตามโรงเรียนสอนภาษา และทุกคนได้ศึกษาภาษาอังกฤษในระบบของโรงเรียนมาประมาณ 7-10 ปี ระบบที่ให้ความสำคัญต่อการสอนไวยากรณ์และเน้นการสอบแบบปรนัย ระบบนี้ไม่เน้นให้ผู้เรียนฝึกเขียนข้อความยาวๆ มีเพียงตัวอย่างแค่ 2 คน ได้แจ้งว่าได้เขียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษนาน ๆ ครั้ง ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ 3 ใน 5 คนมีความเชื่อว่าตนเองไม่มีความถนัดในทักษะการเขียนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ จากการประเมินผลการเขียนของทุกคนแล้ว ผู้ทำวิจัยเชื่อว่า มีเพียงคนเดียว คือ ชัยยะที่มีความถนัดในการเขียนถึงระดับ 3 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดีและแตกต่างจากกลุ่มที่เหลืออย่างเห็นได้ชัด แม้จะยังมีปัญหาทางภาษาอยู่บ้าง ตัวอย่างที่เหลือยังต้องการการฝึกฝนในทักษะนี้อีกมาก แม้ว่าเมื่อพิจารณาจากงานเขียนของทุกคนในเชิงของความคิดเห็นหลายคนดูเหมือนจะมีความคิดเห็นที่มีเหตุผลแต่ไม่อาจสื่อออกมาได้ชัดเจนเป็นขั้นตอน เพราะอุปสรรคทางภาษา โดยเฉพาะน้องนุชที่ดูเหมือนจะไม่สามารถสื่อความคิดที่มีเหตุผลได้ในงานถึง 3 ชิ้น ทั้งที่มีเกรดเฉลี่ยภาษาอังกฤษจากโรงเรียนอยู่ระหว่าง 3 - 3.5 เป็นไปได้ค่อนข้างมากกว่าการที่เรียนรู้ไวยากรณ์เป็นเรื่อง ๆ โดยขาดการนำมาฝึกฝนใช้ในข้อเขียนที่ต่อเนื่องนั้น ไม่มีประโยชน์และทำให้ไม่แม่นยำในกฎเกณฑ์ของภาษาและการใช้คำ รวมทั้งไม่ได้ฝึกเรียบเรียงความคิด อาการที่ขาดความมั่นใจในการเขียนในหมู่นิสิตทั่วไป โดยเฉพาะในกลุ่มนิสิตที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก น่าจะเป็นผลมาจากปัจจัยข้างต้นเป็นส่วนสำคัญ

1.2 มีความบกพร่องในพื้นฐานทางภาษา ปัจจัยนี้ทำให้ตัวอย่างหลายคนไม่อาจสื่อสารความคิดได้อย่างสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยมักจะต้องใช้วิธีเดาคำความคิดจาก fragment หรือคำที่ถูกเลือกมาใช้อย่างไม่ถูกต้องนัก ดังนั้นแม้ในข้อเขียนสั้น ๆ เพียง 4-5 บรรทัด ตัวอย่างหลายคนก็จะมีข้อผิดพลาดทางภาษาอยู่ค่อนข้างมาก และทำให้ข้อเขียนไม่น่าอ่าน แต่ถ้าพยายามอ่านแล้วจะเห็นว่ามีความคิดหลายอย่างที่ตัวอย่างต้องการสื่อ แต่ไม่สำเร็จเพราะอุปสรรคทางภาษา (ดูภาคผนวก ข.)

1.3 ขาดความเข้าใจหรือมีความรู้เบื้องต้นไม่พอเกี่ยวกับหัวข้อที่ต้องแสดงความคิดเห็น สิ่งนี้ทำให้ตัวอย่างสื่อความได้อย่างจำกัด บทอ่านที่เกี่ยวกับผลงานวิจัยเปรียบเทียบผลเสียของการอดนอน ทั้งคืน และการเมาเหล้า และข้อคิดเกี่ยวกับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของคนทั่วโลกระหว่างถ่ายทอดกีฬาโอลิมปิกนั้น ค่อนข้างจะเป็นบทความที่เข้าใจยากกว่าชิ้นอื่น เพราะเป็นเรื่องที่ค่อนข้างเป็นวิทยาศาสตร์ และนามธรรม ซึ่งไม่อยู่ในความสนใจของตัวอย่างบางคน จึงทำให้ตัวอย่างบางคน เช่น น้องนุชแสดงความคิดเห็นได้อย่างจำกัด หรือไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญที่ควรพูดถึง

2. ข้อผิดพลาดทางภาษาในงานเขียนทั้ง 5 ชิ้น

จากงานเขียน 5 ชิ้นของตัวอย่าง ซึ่งแต่ละชิ้นตัวอย่างเขียนได้เพียงประมาณ 3-5 บรรทัด (ภายในเวลา 20-25 นาที) สามารถแยกแยะข้อผิดพลาดออกเป็นชนิดใหญ่ๆ ได้ดังที่แสดงไว้ในตาราง (ตารางที่ 4) จะสังเกตเห็นได้โดยง่ายว่าตัวอย่างทุกคนมีข้อผิดพลาดด้าน structure/ grammar มากกว่าด้านอื่น ๆ นอกจากชั้ยยะแล้วทุกคนมีมากกว่า 10 แห่ง จากงานเขียนสั้นๆ 5 ชิ้น ข้อผิดพลาดที่ทุกคนทำผิดรองลงมา คือ ด้าน word choice โดยมีทิพย์ฤดี และน้องนุชทำสูงถึง 7 ครั้ง ในด้าน spelling สัตยาจะทำผิดที่มากที่สุด และผู้ที่มีผลประเมินอยู่ในระดับ 2 ลงไปเป็นส่วนใหญ่จะมีข้อผิดพลาดหลากหลายชนิด และมีจำนวนที่ค่อนข้างสูงเมื่อคำนึงถึงความสั้นของข้อความที่เขียน

ตารางที่ 4 ประมวลผลข้อผิดพลาดทางภาษาของตัวอย่างจากงานเขียน 5 ชิ้น

ชื่อ ของ ตัวอย่าง	Structure/ Grammar	Run-on sentence	Word Choice	Preposition	Spelling	Capitalization
ชั้ยยะ	4	-	2	1	1	-
ทิพย์ฤดี	11	-	7	6	1	-
สัตยา	12	-	4	-	9	2
น้องนุช	13	1	7	-	5	1
ใจงาม	14	-	4	-	2	-

อนึ่ง เนื่องจาก structure/ grammar เป็นเรื่องสำคัญและละเอียด จึงได้มีการจำแนกความผิดด้านนี้ออกมาตามลักษณะของความผิดได้ถึง 21 ประเภท (ตารางที่ 5) และเรียงลำดับไว้ตามความถี่ของความผิดนั้น จากตารางจะเห็นว่าหัวข้อทางภาษาที่มีการผิดพลาดสูงสุดคือ verb form ที่รองลงมาคือ article,

relative clause และ fragment ตามลำดับ หัวข้อที่มีการผิดพลาดรองลงมาจาก 4 หัวข้อแรก และมีจำนวนครั้งที่ทำผิดเท่ากัน คือ subject-verb agreement, tense และ infinitive 'to' + V

ตารางที่ 5 การจำแนกความผิดด้านโครงสร้าง/ ไวยากรณ์ (Structure/ Grammar)

ชนิดของความผิดของตัวอย่างทั้ง 5 คน	จำนวนครั้ง
1. การใช้ verb form*	11
2. การใช้ article	8
3. การใช้ relative clause	5
4. การใช้ fragment	4
5. การใช้ subject - verb agreement	3
6. การใช้ tense	3
7. การใช้ infinitive 'to' + V	3
8. การใช้ word order	2
9. การใช้ plural form	2
10. การใช้ singular form หลัง each / every	2
11. การใช้ participial phrase หลัง time word	1
12. การใช้ make + someone / something + V	1
13. การใช้ make + someone / something + adj.	1
14. การใช้ want + someone / something + to + V	1
15. การใช้ too + adj. + to + V	1
16. การใช้ apostrophe	1
17. การใช้ gerund	1
18. การใช้ nominalization	1
19. การใช้ there + be	1
20. การใช้ used to + V	1
21. การใช้ interrogative	1

* รูปแบบของกริยาที่ถูกต้องซึ่งมี 13 แบบ ตามจำนวนกาล (Tense) และรูปแบบที่ถูกต้องของ Active และ Passive voice

จ. ประโยชน์ที่คาดว่าจะมี

1. ทางเลือกสำหรับการฝึกเขียนที่เหมาะสม

ในงานวิจัยนี้ตัวอย่างได้มีโอกาสเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านโดยพยายามเขียนให้ได้มากที่สุดในเวลาประมาณ 20-25 นาที เป็นการเขียนที่เน้น fluency มากกว่า accuracy เป็นแนวสอนเขียน free-writing approach (Raimes 1983) ซึ่งเน้นว่าผู้เรียนระดับ intermediate ควรพยายามสื่อเนื้อหาให้ได้มากที่สุด โดยยังไม่กังวลเรื่อง form มากนัก แนวคิดนี้ก็สอดคล้องกับ exploratory writing (Oshima และ Hogue 1988) ที่สนับสนุนผู้ที่เริ่มหัดเขียนให้พยายามสื่อความคิดโดยเขียนไปเท่าที่ตนจะสามารถและยังไม่ต้องมีรูปแบบการเรียบเรียงที่รัดกุม แนวความคิดดังกล่าวข้างบนยอมรับว่าจะต้องมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ศัพท์ อยู่ในงานเขียนของผู้เรียน แต่ผู้เรียนจะค่อยๆมั่นใจที่จะเขียนสื่อสารมากขึ้น ถ้าได้มีโอกาสเขียนบ่อยครั้งต่อเนื่องกันไป และในที่สุดความถูกต้องด้านภาษา และการชัดเจนในการเรียบเรียงความคิดจะตามมา

ผู้ทำวิจัยมีความเห็นว่า การฝึกเขียนในแนวนี เป็นการฝึกเขียนที่เป็นธรรมชาติคือไม่มีอะไรกำหนดไว้ให้นำไปเขียน เป็นการเขียนเพื่อสื่อความคิดเห็นของตนที่เกิดขึ้นหลังจากอ่านข้อความบางอย่าง การเขียนประเภทนี้เปิดโอกาสให้ผู้สอนเห็นจุดอ่อนทางภาษาได้ดี เพราะผู้เรียนต้องร้อยเรียงคำพูดเอาเอง โดยมิได้นำคำ วลี หรือความคิดใดที่มีได้เลือกมาเองมาประกอบการเขียนของตน ผู้สอนอาจหาทางแก้ไขจุดอ่อนทางภาษาได้ในรูปของแบบฝึกหัดไวยากรณ์ หรือแบบฝึกหัดเขียนในรูป controlled writing ที่จะเข้ามาแทรกก่อนการเขียนในรูปย่อหน้าขึ้นต่อไป ในงานวิจัยนี้ถ้าตัวอย่างมีโอกาสปรับปรุงข้อบกพร่องทางภาษา ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นของตัวอย่างเหล่านี้ก็น่าจะเด่นชัดขึ้น แต่เนื่องจากการวิจัยเพื่อค้นหาความสามารถปัจจุบันและสาเหตุของปัญหาทำให้ผู้วิจัยไม่ได้ให้โอกาสตัวอย่างแก้ไขข้อผิดพลาด และปรับปรุงงานเขียนในระหว่างเก็บข้อมูลนี้ ผู้วิจัยเพียงรวบรวมรายการข้อผิดพลาดสำคัญของตัวอย่างและคำอธิบายแจกไว้ในชั่วโมงสุดท้ายของภาคการศึกษาเท่านั้น

การเขียนแสดงความคิดเห็นในลักษณะนี้ ทำให้ผู้เรียนได้นำเอาความรู้ทางไวยากรณ์ที่เรียนมาเป็นเรื่องๆ และศัพท์มาใช้งานจริงๆ ในการสื่อสารความคิดของตนเองโดยการเขียน เป็นวิธีการที่ค่อนข้างธรรมชาติกว่าการเขียนในแนวที่มีโครงสร้างรัดกุม (paragraph-pattern approach) หรือเขียนโดยมีประเด็นกำหนดให้ (controlled writing) จากแบบสอบถามตัวอย่าง 3 คน มีความเห็นตรงกันว่าตนชอบการเขียนแสดงความคิดเห็น เพราะสามารถที่จะพูดอะไรก็ได้ที่ต้องการ และทุกคนยอมรับว่าตนไม่ถนัดทักษะการเขียนมากที่สุด ฉะนั้นอาจเป็นการเหมาะสมที่จะให้ผู้เรียนที่เริ่มหัดเขียนย่อหน้าเขียนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวทีได้อ่านซึ่งมีความยาวประมาณไม่เกิน 15 บรรทัด และมีประเด็นเด่นชัดสำหรับการออกความคิดเห็น ทั้งนี้เพราะการแสดงความคิดเห็นเป็นกิจกรรมที่ควรกระตุ้นให้มีในกลุ่มคนที่เริ่มมี

ความคิดเห็นของตนเอง การเขียนลักษณะนี้ควรดำเนินไปให้นานพอที่จะก่อให้เกิดความมั่นใจกล้าเขียน ซึ่งอาจต้องใช้เวลาถึง 1 ปีการศึกษา หลังจากนั้นจึงเริ่มฝึกเขียนในแนวที่มีโครงสร้างรัดกุมที่มักพบในข้อเขียนที่มีลักษณะวิชาการหรือกึ่งวิชาการ

อนึ่ง สิ่งซึ่งจะนำมาเป็นหัวข้อเพื่อแสดงความคิดเห็นอาจเป็นเพลง ภาพยนตร์ บทโฆษณา ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจอยู่แล้ว และอาจนำเอาแนวการสอน process writing เข้ามาใช้โดยจัดให้อภิปรายเป็นกลุ่ม เพื่อระดมความคิดเห็นก่อนแยกย้ายไปเขียนก็ได้เพราะการทำงานกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมักจะชอบอยู่แล้ว และควรเน้นการแก้ไขงานเขียนจนกว่าจะได้ร่างที่มีคุณภาพทางภาษาดีพอ เพราะการเขียนที่แท้จริง มิใช่เขียนร่างแรกแล้วจะใช้ได้เลย แต่ควรจะแก้ไขจนกว่าจะพอใจคุณภาพของตนเอง (Burke 1990)

2. ข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับแนวทางการทำแบบฝึกหัดซ่อมเสริมทางภาษา

หัวข้อผิดพลาดที่ได้จากกรณีศึกษานี้อาจนำมาใช้ช่วยในการเตรียมทำแบบฝึกหัดซ่อมเสริมภาษาของผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับใกล้เคียงกับตัวอย่างในภาคการศึกษาต่อไป และถ้ายังมีการติดต่อกันระหว่างผู้ทำวิจัย และตัวอย่างอยู่ในระยะต่อมาก็ควรจะเป็นประโยชน์ในการซ่อมเสริมภาษาของตัวอย่างเองด้วย

บทสรุป

ผลการศึกษาดังกล่าว 5 คนนี้ ทำให้เข้าใจปัญหาและสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ ความคิดเห็นของผู้เรียนทั้ง 5 และข้อผิดพลาดทางภาษา แน่แน่นอนว่าผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวได้ว่าผู้เรียน 5 คนนี้เป็นตัวแทนของนิสิตในระดับเดียวกันหรือกลุ่มวิชาเดียวกันในคณะครุศาสตร์ได้ แต่ผลการศึกษานี้ชี้ว่าผู้เรียน 3 ใน 5 คน ไม่ได้มีปัญหาในด้านการแสดงความคิดเห็นเท่ากับปัญหาด้านภาษา และสิ่งนี้น่าจะเป็นเสียงสะท้อนจากมุมหนึ่งที่เตือนให้พิจารณาลักษณะการสอนภาษาอังกฤษของประเทศที่ให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนน้อยไป ขณะที่สังคมกำลังต้องการความสามารถทั้งการพูดและเขียนภาษาอังกฤษจากบัณฑิต อีกทั้งยังขาดความตระหนักถึงกระบวนการพัฒนาการเขียนตามลำดับที่ควรเป็น และท้ายสุดยังช่วยเตือนว่าการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางภาษาของผู้เรียนก็ยังคงเป็นสิ่งจำเป็น ผู้สอนควรจะทำกับผู้เรียนของตนทุกกลุ่ม เพื่อเตรียมการอุดรอยรั่วทางภาษาของผู้เรียนในเวลาต่อไป

บรรณานุกรม

- Burke, D. (1990). Students from non-English speaking backgrounds and writing across the curriculum in Workshop 6 in ESL in the mainstream teacher development course (pp. 52-47), Adelaide: Newton Curriculum Center.
- Oshima, Alice and Hogue, Ann (1988). *Introduction to academic writing*. New York : Addison – Wesley Publishing Company.
- Raines, Ann (1983). *Techniques in teaching writing*. New York : Oxford University Press.

ภาคผนวก 1

The Rating Scale for Opinion Giving

Band	Level	Presentation of opinion	Language mistakes	Quality of Reasoning
4	Excellent	<ul style="list-style-type: none"> ● Competent writing ● Clear ● Well-reasoned ● Connectives well used ● Step by step 	<ul style="list-style-type: none"> ● Minor mistakes ● No syntax mistakes 	<ul style="list-style-type: none"> ● Accurate ● Clear ● Open-minded ● Logical ● Insightful ● Analysis of key questions
3	Good	<ul style="list-style-type: none"> ● Competent writing ● Clear ● Still in need of improvement in the linking of ideas ● With / without use of connectives 	<ul style="list-style-type: none"> ● Some minor and major mistakes 	<ul style="list-style-type: none"> ● Accurate ● Clear ● Well-reasoned ● No depth of insight
2	Fair	<ul style="list-style-type: none"> ● Not competent writing ● Not clear but understandable ● With / without use of connectives 	<ul style="list-style-type: none"> ● A large number of minor and major mistakes especially syntax 	<ul style="list-style-type: none"> ● Mixed thinking (some parts) ● Unclear ● Inconsistent reasoning ● No depth of insight
1	Weak	<ul style="list-style-type: none"> ● Incompetent ● Unclear ● Poor thinking ● Half fails to communicate messages 	<ul style="list-style-type: none"> ● Too many mistakes which affect understanding ● Readers can understand a little 	<ul style="list-style-type: none"> ● Poor thinking ● Unclear ● Poorly reasoned
0	Very Weak	<ul style="list-style-type: none"> ● Fails to communicate messages 	<ul style="list-style-type: none"> ● Too many mistakes ● Unable for readers to understand 	<ul style="list-style-type: none"> ● Shows no understanding of the stimulus

พัฒนาจาก Grading Standards (<http://www.criticalthing.org/UniversityUnivclass/Gradingncllc>); RSA Communicative Tests และ The Estrada Writing Assessment โดย อัญชลิ ชยานุวัชร เพื่อใช้ในงานวิจัยเรื่อง The Abilities to Give Written Opinions in English of First-year Walailak University Students (2000)

ภาคผนวก 2

ตัวอย่างงานเขียน

ชัยยะ (ระดับ 3) – Toyota Closing Down

In my opinion, Toyota should not lay off the workers because they are poor and they must take responsibility for their family. Toyota should think about these and help them after laid them off.

Thai government should find some ways to help Toyota and its workers.

น้องนุช (ระดับ 1) – Toyota Closing Down

I think that Nowaday, many people have a car for their family. They don't want to have a lot of cars because cars are expensive and the problem of traffic light is boring them.

On the other hands, the lay off affected the works that I sympathised with them. I hope they will have a good job soon.

ชัยยะ (ระดับ 3) – Damaging Act

I agree with the writer. I think the crew members should keep the garbage bags until the cruise arrive to the port then leave the bags. The garbage bags that thrown into the sea are not only damage the sea but they can make the animals suffered.

สัทยา (ระดับ 2) – Damaging Act

I agree with him because trowing garbage into the sea may harm coral reefs and ecologic. We should care about the sea and marine life; It is ours and our Earth.